

Smlouvy v divadelní praxi

Marek Lollok

Vojtěch Chloupek, Viktor Košut a Jiří Srstka. *Smlouvy v divadelní praxi*. Praha: Akademie múzických umění v Praze, 2013. 236 s.

Publikace *Smlouvy v divadelní praxi* vydaná Katedrou produkce DAMU jako třetí svazek edice „Management umění, umění managementu“ se zaměřuje na právní stránku divadelního provozu. Autoři Vojtěch Chloupek, Viktor Košut a Jiří Srstka (všichni právníci s rozsáhlou zkušeností v oblasti umělecké produkce) zde v několika tematicky vymezených blocích představují nejdůležitější a nejčastější momenty prolnutí umělecké (zejména právě divadelní) a specializované právní praxe. Zvláštní pozornost autoři věnují situaci po 1. lednu 2014, tedy po datu účinnosti nového občanského zákoníku, který nahradil dřívější zastaralou a s obchodním zákoníkem dvojčejnou úpravu a v oblasti civilního práva přinesl řadu změn; nezůstává však pouze u tohoto předpisu, na příslušných místech se nutně přihlíží také k dalším platným, vůči NOZ speciálním kodexům a normám, jako např. zákoníku práce, autorskému zákonu, zákonu o vynálezech a zlepšovacích návrzích aj.

Jak název napovídá, jde v tomto svazku hlavně o smluvní právo; kniha je vlastně komentovaná sbírkou v divadle a kolem divadla nejčastěji používaných smluvních typů. Ty jsou seřazeny v oddílech „Pracovněprávní smlouvy“ (zde se pojednává o možných formách zaměstnaneckých poměrů v divadle, včetně způsobů jejich uzavírání a rozvazování); „Licenční smlouvy“ (zahrnující odvětví v umělecké branži velmi důležitého autorského práva a práva duševního vlast-

nictví); „Smlouvy o dílo/vytvoření výkonu a poskytnutí licence k užití díla“; „Ochrana osobnostních práv“; „Nájem a výpůjčka“; „Koupě a zprostředkování“; „Darování, reklama a propagace (sponzoring)“; „Grantová smlouva“ a konečně „Spolupřátelství, (koprodukce), divadelní zájezd, (hostování)“. Ve všech případech je struktura jednotlivých kapitol a podkapitol obdobná. Začíná se obecnějšími výklady právních a věcných východisek každé situace či vztahu, poté následuje příslušný smluvní vzor, a poté jeho detailní komentář. Každý smluvní vzor je přitom záměrně koncipován v co nejobecnější rovině, aby jej bylo možno převzít a po patřičných korekcích a doplněních podle okolností a vůle smluvních stran použít ke konkrétní úpravě daného vztahu.

Publikace je určena jak studentům uměleckého a kulturního managementu a produkce, tak praktikujícím producentům, produkčním, ředitelům divadel apod.; nezřídka se však možnosti oslovit také odbornou právní veřejnost. S ohledem na to je výklad základních právních institutů představujících obvyklou náplň divadelních smluv do velké míry přizpůsoben i neprávnickům, tzn. že se o mnohdy značně diferencované legislativní problematice píše co možná přehledně a srozumitelně (snad jen právníci-puristé by možná trochu protestovali proti občasnému směřování staré a nové terminologie, jako např. na str. 20 v případě

záměny pojmu „právní jednání“ s „právním úkonem“, který NOZ už nepoužívá). Je zřejmé, že vzhledem k přípravě publikace ještě před účinností nového zákoníku (kniha má v roce 2013) musely být explikace některých novinek ponechány spíše v obecné a teoretičtější rovině s tím, že teprve praxe ustanoví jejich faktickou náplň. To však nic nemění na celkovém přínosu knihy, která přístupnou formou postihuje složité interdisciplinární téma, navíc v situaci zásadní proměny našeho soukromého práva.

Právní náležitosti divadelní produkce doplňují v sérii „Management umění – umění managementu“ další tři svazky, zaměřující se na jiné – související – aspekty oboru: *Divadlo a kreativní sektor* (2013), *Profesionální fundraising* (2013) a *Média a my* (2014). Spojením těchto dílčích pohledů získají zájemci ucelenější aktuální obraz divadelního a uměleckého provozu, včetně informací o v českém kontextu ještě ne zcela zmapovaných oblastech (zejména v prvních dvou svazcích edice).